

Протокол

№

гр. София, 19.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6246** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.26 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ [фирма] - редовно призован, представлява се от адв. В., с пълномощно по делото и от адв. М., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ Началник на Дирекция за национален строителен контрол - редовно призован, представлява се от И. А. и М. А., с пълномощни по делото, в което е посочено, че са със юридическо образование.

ОТВЕТНИКЪТ Дирекция за национален строителен контрол - редовно призован, представлява се от И. А. и М. А., с пълномощни по делото, в което е посочено, че са със юридическо образование.

СГП редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба от [фирма] срещу ответниците Дирекция за национален строителен контрол и началника на Дирекция за национален строителен контрол, ведно с представени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмен отговор на ответника по исковата молба от 17.09.2021 г., ведно с представени писмени доказателства.

АДВ. В.: Поддържам исковата молба, ведно с депозираното уточнение в петитума на иска и моля същата да бъде уважена. Поддържам представените от нас доказателства. На този етап нямаме нови доказателствени искания.

АДВ. М.: Поддържам исковата молба. Да се приемат представените доказателства.

ЮРК. А.: Оспорваме исковата молба, както и уточняващата молба в петитума на иска. Поддържаме писмения отговор. Моля да приемете всички представени доказателства, както от нас, така и от ищцовата страна.

ЮРК. А.: Поддържам отговора на исковата молба. Моля да приемете представените доказателства. Няма да правим други доказателствени искания.

По реда на чл.143, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК за изясняване на факти се поставиха въпроси към страните.

АДВ. В.: Поддържаме, че строежът е втора категория по чл. 137, ал. 1, т. 2, буква „Д“ от ЗУТ, тъй като представлява сграда за обществено обслужване с капацитет над 1000 места за посетители.

ЮРК. А.: Не оспорваме, че се касае за сграда за обществено обслужване с капацитет над 1000 места за посетители. Не оспорваме, че е издадена заповед № РД-081/15.04.2019 г. на Началника на ДНСК за спиране на строителството до отстраняване на нарушенията, както и че тази заповед е отменена с решение на ВАС по адм. дело № 13327/20 г.

Единственото, което оспорваме е периода. В заповедта не е посочен период, така, както цитирахте Вие. Тя е за спиране на строителството до отстраняване на нарушенията, които са констатирани и тя няма период. Ищецът е бил възложител към онзи момент. Дали притежава към настоящия момент урегулиран поземлен имот, за който се издава разрешението за строеж, не можем да кажем.

Съдът намира за безспорни фактите, че е издадена заповед № РД-081/15.04.2019 г. за спиране на строителството на процесния обект и същата е отменена с решение от 14.05.2021 г. по адм. дело №13327/20 г., по описа на ВАС.

Не се спори за обстоятелството, че процесният строеж представлява сграда за обществено обслужване с капацитет над 1000 места за посетители, т. е. втора категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 2, буква „Д“ от ЗУТ.

Съдът намира, че е допусната очевидна фактическа грешка в Определение № 6832 от 15.09.2021 г. по отношение на посочените имена на съдията-докладчик, а именно вместо П. В., да се чете Адриан Янев.

Следва да се приемат доказателства представени от страните и да се укаже доказателствената тежест.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че е издадена Заповед № РД-081/15.04.2019 г. на началника на ДНСК за спиране на строителството и че същата е отменена с влязло в сила решение от 14.05.2021 г. по адм. дело

№13327/20 г., по описа на ВАС.

ОБЯВЯВА за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че процесният строеж представлява сграда за за обществено обслужване с капацитет над 1000 места за посетители - втора категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 2, буква „Д“ от ЗУТ.

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка, съдържаща се в Определение № 6832/15.09.2021 г., като вместо имената на съдия П. В., да се чете Адриан Янев.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА доказателствата, представени от страните по делото.

УКАЗВА на страните, че е предявен иск с правна квалификация чл. 128, ал. 2 от АПК.

УКАЗВА, че е в тежест на ищцовата страна да установи, че срокът изтича на посочените дати в исковата молба, за което следва да установи, че е започнал да тече с начална дата, посочена в исковата молба, както и че строителството по строежа е било спряно от административния орган за периода, посочен в исковата молба.

УКАЗВА, че е в тежест на ищцовата страна да установи правния интерес за предявяване на установителния иск, изразяващ се в това, че няма друг ред на защита, както и че ответната страна оспорва, че не е изтекъл срокът на разрешението за строеж.

УКАЗВА, че е в тежест на ответника да установи възраженията си, че разрешението за строеж е загубило правното си действие.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. В.: Поддържам предявения иск с уточненията, направени с допълнително подадената от нас молба. Считаю, че възражението, направено в отговора на исковата молба, по допустимостта на иска, от една страна безспорно считаме за доказан правния ни интерес от предявяване на същия, доколкото и в изявленията на ответника в отговора на исковата молба, възраженията, които правят се установява, че те оспорват правото на възложителя ни да извършва законосъобразни строителни дейности по процесното разрешение за строеж. Също така ответникът поддържа теза, че при липса на настоящото производство и допуснато по него обезпечение, биха провели административно производство по спиране на процесния строеж. Този факт беше заявен и както е посочено в исковата молба, широко в публичното пространство от единия от ответниците. В тази връзка считаме, че е безспорно налице застрашаване на правния интерес на доверителя ми, състоящ се във възможността да реализира строителството в обема, разрешено с процесното решение, от което се извежда и правен интерес за воденето на настоящия иск. По отношение на субсидиарността на иска и липсата на друг правен ред за защита, от една страна считаме, че не е налице както към момента на предявяване на исковата молба, така и към настоящия момент индивидуален административен акт, който би могъл да се обжалва от доверителя ни и който да е със същия предмет на обхват, както и настоящото дело, поради което не е налице преференция за защита по смисъла на АПК. Считаю, че аргументът по чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК от страна на ответниците е несъстоятелен и спекулативен,

доколкото именно наличието и завеждането на настоящото дело предпоставя възникването на право на доверителя ми да иска спиране на всякакви започнати впоследствие административни производства, поради което хипотетичната възможност да се иска спиране на административно производство на осн. чл. 54 от АПК не може да обуславя липса на правен интерес от иск по чл. 128 от АПК. По отношение на твърденията относно предмета на иска, както правилно посочихте и във Вашия доклад, касае се за установителен иск за установяване на административно право, т.е. правото на доверителя ми да извършва разрешените му с процесното разрешение за строеж строително-монтажни работи законосъобразно и в рамките на действащ срок на това разрешение за строеж. Както сме посочили в уточнителната молба е налице техническа грешка, поради бързината, с която следваше да се инициира производство, с оглед заявените намерения на ответниците за ново незаконсъобразно спиране на строителството, която е надлежно коригирана по реда на ГПК, още преди постановяване на първия съдебен акт по настоящото производство и без да са давани указания по реда на чл. 129 от ГПК. Считаме, че безспорно са налице и двете изискуеми предпоставки за допустимост на настоящото производство. Въпрос, по който вече се е произнесъл ВАС в производство по обжалване на допуснатото обезпечение по настоящото дело. Относно основателността на иска, считаме, че въпросите, които следва да разгледа съдът, са изцяло правни и страните не спорят помежду си по отношение на това кои административни актове и кога са били издавани, касаят процесното административно правоотношение. Разликата е в тълкуването, което страните правят на законовите разпоредби на ЗУТ към различните му редакции. Поддържаме всички подробно изложени аргументи в исковата молба и считаме, че от една страна безспорно, въпреки наличието на законова правота въвеждаща изрично тази хипотеза, срокът на разрешението за строеж следва да бъде считан за продължен с периода, през който строителството фактически не е могло да бъде упражнявано законосъобразно, поради незаконсъобразна и установена като такава с влязла в сила съдебен акт, заповед на органа, който оспорва и правата на доверителят ми. Считаме за безспорно основателни тълкуванията на закона за изменение и допълнение на ЗУТ към 2017 г., относно това до кога следва да се счита продължено, презавереното през 2012 г., разрешение за строеж. Моля да се произнесете в посока уважаване на исковата молба и установяване на правото на доверителя ми в сроковете, посочени в петитума на иска. Представям писмена защита с подробни правни аргументи.

АДВ. М.: Поддържам изцяло казаното от колегата. Моля да уважите предявеният установителен иск и да присъдите на доверителя ми сторените в производството разности. Считам, че в производството при условията на пълно и главно доказване, бяха доказани както процесуалните предпоставки, установителния иск и наличието на правен интерес, който е изрично потвърден и от ВАС в потвърдително определение за спиране, така че за нас този въпрос е безспорен в това производство. Не могат да бъдат споделени, нито пък са надлежно доказани съжденията на ответниците под формата на възражение на исковата молба, които касаят по-скоро правни тълкувания и са изцяло неоснователни. Считаме, че от датата на презаверяване през 2012 г. е започнал да тече новият срок, като действието му е продължено до 19.11.2017 г., а с приетите промени, същият е удължен за още 10 години. Подробни мотиви за това са посочени в писмените бележки, в исковата молба и в уточняващата молба. В този смисъл считаме, че срокът е удължен до 2028 г. и евентуално, ако не приеме тази

теза, то същият със срока на спиране на строителството, а именно тези 25 месеца – от 15.04.2019 г. до 14.05.2021 г. е удължен до 2024 г. при наличието на валидно разрешение за строеж, доверителят е извършил разрешените му по закон строително-монтажни дейности, в който смисъл, моля да постановите решението.

ЮРК. А.: Поддържаме изложеното в писмения отговор по отношение на недопустимостта на иска и уточняващата молба. Считаме, че не са налице в своята кумулативност и двете предпоставки на чл. 128, ал. 1 от АПК. С исковата молба, ищецът е поискал да се установи съществуването на едно субективно право на строеж, което право е вещно право, а не административно право, поради което предявеният иск на осн. чл. 128, ал. 2, се явява недопустим, тъй като субективното право на строеж се осъществява по институт на гражданското право, а не по административно-правен ред. Считаме, че с уточняващата молба не е поправена допуснатата техническа грешка, както е посочено, а на практика е въведена съвсем друга претенция, поради което считаме, че е абсолютно недопустимо. На осн. чл. 130 от ГПК, моля да отхвърлите исковата молба като недопустима. По отношение на защитата, подробно сме изложили своите съображения. Ищцовото дружество е имало няколко начина за защита на своите правата. Единият от тях е подаването на възражение срещу Констативния акт, с който е образувано административно производство по реда на чл. 224 от ЗУТ. Той се е възползвал от това право, но преди да се произнесе административният орган, тъй като административният орган има две възможности, след преценка на възражението и представените доказателства, може да се произнесе с два индивидуални административни акта. Единият е да се уважи възражението, да се приемат за относими представените доказателства и да се прекрати административното производство със заповед. Вторият е неуважаване на възражението и представените доказателства, да се издаде заповед за спиране. Това не е направено, тъй като междуременно дружеството подава иск на правно основание по чл. 128, ал. 2 от АПК. Също така следващият способ за защита е разпоредбата на чл. 154, ал. 1, т. 5 от АПК за спиране на образуваното производство при издаване на заповед по чл. 224, ал. 5 ЗУТ, от която възможност също се е възползвал и е подало такова писмо с такова правно основание до началника на ДНСК за спиране. Но отново преждевременно подаденият иск по чл. 128, ал. 2 АПК не е довело до произнасяне на началника на ДНСК със съответния акт. Считам исковата молба за неоснователна. Подробни съображения сме изложили в писмения отговор. Въпросът е правен и нашите съждения са само и единствено въз основа на закона. Никъде в закона и в действащата нормативна уредба към момента на издаване на разрешението за строеж през 2007 г., нито към настоящия момент не предвижда удължаване на срока за довършване на строителството от момента на презаверката на разрешението за строеж. Напротив, съгласно чл. 153, ал. 2, т. 3 от сега действащата разпоредба гласи, че разрешението за строеж губи правно действие, когато в продължение на 10 години от започване на строителството, т.е. започването на строителството е съвсем различен момент от презаверката на разрешението за строеж. Започването на строителството е моментът, денят от съставянето на протокол образец 2, който в настоящия казус е от дата 11.01.2010 г. Действието на разрешението за строеж е само и единствено по законовите разпоредби, действали към момента на издаване на разрешението за строеж към настоящия момент. Считам за абсолютно неоснователно изложеното в исковата молба, че срокът на разрешението за строеж спира през времето, през което е текло съдебното производство по оспорване на заповедта за спиране на

строително-монтажните работи. Посочили сме аргумент, че това не е давностен срок и не се прилага в настоящия случай. Още по-абсурдно е твърдението, че заповедите на главния архитект на СО, с които се допълва разрешението за строеж по чл. 153, където са допуснати съществени отклонения в одобрения инвестиционен проект, новират срока на разрешението за строеж. Те са се възползвали от едни инцидентни решения на съда, които в никакъв случай не са трайна съдебна практика и именно, за да се спрат злоупотребите с това новиране на срока с тези заповеди, са направили последващото допълнение в ЗУТ. Предвид изложеното, моля да оставите без разглеждане исквата молба по чл. 128, ал.2 и уточняващата молба, алтернативно като недопустима, алтернативно като неоснователна. Правя възражение по размера на претендираното адвокатското възнаграждение, като считам същото за прекомерно. Моля да ни бъде даден срок за писмени бележки.

ЮРК. А.: Моля да отхвърлите иска като недопустим, алтернативно като неоснователен и недоказан. Подробни съображения сме изложили в писмения отговор относно недопустимостта на иска. Не са налице процесуалните предпоставки за допустимост на иска. Законодателят е предвидил защита за правото на строеж по издадено разрешение за строеж в срока на негова валидност. В случая това е можело да стане в производството по чл. 224, ал. 5 от ЗУТ, където първа предпоставка за спиране на строеж, който се извършва с нарушение, същият да се извършва без валидно действащо разрешение за строеж. Това е щяло да бъде изследвано и е изследвано с началото на административното производство – съставяне на констативния акт за спиране на строеж при условията, които са в настоящия случай. Присъединявам се към всички колеги, които изложиха мотиви, че въпросът е правен и следва по този начин да бъде решен. Следва всички да си дадем сметка, че двата института: институтът на презаверката на разрешението за строеж, който предполага разрешение за строеж, чието правното действие е изтекло и институтът на допълването на разрешението за строеж, т.е. разрешение за строеж, което е действащо и по волята на възложителя и в негов инвестиционен интерес, следва да бъде допълвано, за да се случи нещо с реализацията на намеренията му, във връзка с действащо разрешение за строеж да го допълни и да продължи в срока и в обема на разрешението да си довърши строителните намерения. Нито житейски, нито правно може да бъде оправдано и разбрано допълването на разрешение за строеж, да новира, обновява срока на разрешението за строеж. Практика от две или три съдебни решения, не може да се нарече трайна съдебна практика. В подкрепа на това е и допълването към чл.154, ал. 5, която направи законодателят и чиито мотиви отново превратно се представят на съда в тази насока. Считам искът за недопустим, тъй като защита има, тя няма да е нарушена, ще изложи ищецът като жалбоподател в производство по обжалване на заповед за спиране. Моля да отхвърлите исквата молба и да присъдите юрисконсултско възнаграждение в полза на ДНСК.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалните представители на ответниците в 7-дневен срок от днес да представят писмени бележки.
ОБЯВЯВА устните състезания за приключили и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.57 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: